

Hlas Nadějkova

tradiční zpravodaj nejen pro všechny obyvatele obce a blízkého okolí

ROČNÍK XXIX/4

Cena: 10 Kč

Hlas Nadějkova přeje svým čtenářům krásné Vánoce a šťastný rok 2022

Z OBSAHU SVÁTEČNÍHO VYDÁNÍ

SOUTĚŽ HLASU. Aktuální Hlas Nadějkova vyhlásil na konec tohoto roku již druhou soutěž, a to nejen fotografickou. Ve hře jsou atraktivní ceny.

STRANA 3

ROZHOVOR HLASU. Oblast Čertova břemene je připravena na další nápor běžkařů. Minulé zimní období vykazalo o pečlivě připravené stopy značný zájem.

STRANY 12, 13

HLAS PŘÍRODY. Pro zvěř v lesích nastává s příchodem zimy nejsložitější roční období. Jak ji můžeme pomoci a na co bychom měli v přírodě myslet?

STRANA 16

Hodně zdraví! Přání, které v této době nabývá zcela zásadního významu

SLOVO STAROSTY

ARNOŠT NOVÁK

Vážený spoluobčané,

blíží se čas Vánoc a s ním také konec roku. A nastává také čas každoročního zamyšlení se nad tím, jak se rok povedl, co jsme zvládli, a co se naopak nepovedlo. V již téměř

uplynulém roce ovlivňovala život nás všech celá řada omezení (to v lepším případě), anebo onemocnění často i s vážným průběhem (v případě horším). Přání 'hodně zdraví' v době, kdy naše životy přímo či nepřímo ovlivňuje virus covid-19, nabývá úplně jiného a zásadního významu než v minulých létech, kdy jsme ho vyslovovali téměř automaticky.

Přes všechna omezení se ale život v obci nezastavil; všichni jsme se museli s novou situací vypořádat a naučit se s ní žít, a tak můžeme i letos zrekapitulovat, co jsme v roce 2021 dokázali.

V obci jsme v uplynulém roce dokončili několik velkých projektů. Začnu tím hlavním: kompletní rekonstrukcí domu č. p. 6 a vybudováním nového Polyfunkčního komunitního centra Nadějkov. Tento projekt se povedlo financovat z několika zdrojů, a to jak stavební práce, tak i vybavení. Obec Nadějkov se nyní může pochlubit novými prostory pro občanské aktivity, a zejména krásnou novou knihovnou v podkroví objektu.

Další dva projekty se týkaly místních komunikací. Tu delší od Kotaškova až do Brtce jsme opravili s pomocí dotace z Ministerstva pro místní rozvoj. Kratší z nich byla ulice Homolská v nové zástavbě, kde již od léta trvale bydlící obyvatelé nemusejí chodit a jezdit blátem. V tomto případě jsme o dotaci žádat nemohli a obec zaplatila komunikaci z vlastních peněz.

Tak jako každý rok opravuje obec alespoň jednu komunikaci a jeden obecní dům. Letos se jednalo o kulturní dům v Brtci, na jehož opravě se finančně podílel Jihočeský kraj v rámci Projektu obnovy venkova. K investicím do obecních objektů patřily také rekonstrukce kotelen, jednak v domě s pečovatelskou službou, jednak v budově obecního úřadu. Ty obec financovala z vlastních zdrojů.

Na celou řadu menších projektů už se jednotlivě ani nedostane, což ovšem neznamená, že byly bezvýznamné.

V krátkosti zmíním plány a projekty na příští kalendářní rok. Některé budeme moci uskutečnit, budeme-li úspěšní v žádosti o dotaci. V případě některých dalších věřím, že je zvládneme z vlastních peněz. Co bychom tedy v roce 2022 rádi uskutečnili? Například opravu místní komunikace do Hronovy Vesce a ulice Zahradní, opravu části chodníků v Nadějkově, lesní cesty na Busíny, střechy na domě s pečovatelskou službou, pomníku Prokopa Chocholouška i hrobky na nadějkovském hřbitově.

Jak už to bývá obvyklé, další projekty se budou objevovat a postupně realizovat. A co všechno se povede, to zhodnotíme na konci příštího roku.

Těší mne, že navzdory nepříznivé situaci v celé naší společnosti neskončila činnost spolků a sdružení, byť byly mnohé jejich aktivity výrazně utlumeny. S úctou chci na tomto místě poděkovat všem občanům, kteří podle svých možností a navzdory všem omezením, zákazům a nařízením pomáhali zlepšovat vzhled Nadějkova a jeho okolí; ať už měla jejich pomoc a podpora podobu finančního daru, anebo šlo o natření laviček na náměstí.

Co mě osobně v letošním roce udělalo největší radost, to bylo vítání občánků. Víím, že se loni uskutečnit nemohlo, ale přivítání více než dvaceti dětí do života pro mne bylo krásným zážitkem. Do budoucna je to pro Nadějkov veliký příslib, a zároveň i veliký závazek pro nás 'dospělé': abychom jim tady připravili prostředí, ve kterém budou chtít žít a budou se v něm cítit dobře.

Těm maličkým i Vám všem přeji krásné svátky vánoční, úspěšné vykročení do nového roku 2022 a... HODNĚ ZDRAVÍ!

Arnošt Novák

Jaké byly vaše letošní Vánoce nebo Silvestr? Podělte se s námi o své zážitky a vyhraďte!

Stojíme na prahu nejkrásnějších svátků v roce a každý z nás se jistě těší na ty své Vánoce. S tradičními vánočními zvyky, cukrovím, ozdobeným stromečkem, dárky pod ním, a především s neopakovatelnou atmosférou soudržnosti, klidu a pohody. Všetečný Hlas Nadějkova by rád nahlédl pod pokličku vašich svátečných dnů, a pokud mu to umožníte, můžete na oplátku získat příjemnou odměnu.

Oslovo se hlásí druhá letošní soutěž o ceny: fotografická, a tentokrát případně i literární. K účasti v ní stačí maličkost: pořídit fotografii z vašeho prožití vánočních svátků, namalovat obrázek s vánoční tematikou, případně zvěčnit své zážitky do písemné podoby, ať už formou vyprávění, fejetonu či poezie. Stejně tak můžete poslat snímky či texty připomínající váš poslední den tohoto roku. A pak už jen stačí zaslat svá fotografická, kreslená či literární dílka e-mailem na adresu našeho Hlasu: hlasnadejkova@nadejkov.cz, případně doručit je na obecní úřad nejpozději do 31. ledna. Ke svým fotografiím a textům připojte označení **Vánoční soutěž** a uveďte jméno, příjmení autora a název, popřípadě popis soutěžního materiálu.

CO JE VE HŘE?

- 1. cena:** rodinná poukázka k návštěvě Plaveckého stadionu v Táboře (2 dospělí + 2 děti) na 3 hodiny
- 2. cena:** poukázka do Jump arény v Táboře na 2 hodiny
- 3. cena:** rodinná poukázka do Strašidelného podzemí v Táboře (2 dospělí + 2 děti)

Redakce Hlasu vybere tři nejzdařilejší kousky, na jejichž autory čekají velice atraktivní ceny. Zároveň zveřejníme vybrané soutěžní snímky či statě v příštím vydání našeho periodika. (pš)

Blahopřejeme našim jubilantům

Září: Martina Pešičková (Nadějkov), Rastislav Jánoška (Nadějkov), Věra Kolářová (Brtec), Bedřich Šimera (Hronova Vesec), Marie Nováková (Hronova Vesec)

Říjen: Miroslav Mikeš (Nadějkov), Karel Janouch (Nadějkov), Jana Šitnerová (Nadějkov), Jiří Pešička (Nadějkov)

Listopad: Martin Hedvik (Nadějkov), Marie Burdová (Nadějkov), Marie Bendová (Hronova Vesec), Milan Kovář (Nadějkov), Alena Prášková (Petříkvice)

Prosinec: Marie Peterková (Nadějkov), Eliška Svobodová (Nadějkov)

Nadějkov rozzářily lampiony i radostné tváře. Na všechno dohlížel sám svatý Martin

Svatý Martin je patronem vojáků, jezdců, koní a podkovářů, vinařů, chudáků a žebráků, zajatců, domácích zvířat, úrody na polích, ale ani tím jeho výčet nekončí. Oslava jeho svátku znamená pro každého něco jiného.

Někteří se těší na svatomartinskou husu, jiní na dobré svatomartinské víno či na sněhovou nadílku. A další se na ni naopak netěší. Pro děti je ale svátek svatého Martina neodmyslitelně spjatý s lampionovým průvodem a očekáváním slavnostního příjezdu Martina na jeho legendárním bílém koni. Ani v Nadějkově tomu i letos nebylo jinak.

Lidé se tentokrát sešli ve dvoře nového Polyfunkčního komunitního centra, kde je přivítali pan starosta s paní místostarostkou. Ve vzduchu lákavě vonělo přichystané teplé občerstvení a nechyběly ani svatomartinské rohlíčky od zdejších hasiček.

S nadcházejícím večerem se rozhostila výborná nálada. Pomalu se začalo stmívat, a to už rodiče se svými ratolestmi třímajícími v rukách připravenými lampiony netrpělivě očekávali návštěvu svatého Martina. A ten je ani tentokrát nezklamal. Do Nadějkova hrdě přijel na svém koni a dokázal, že skutečně existuje a není jen legendou. První sních s sebou sice nepřivezl, všechny ale srdečně pozdravil a společně se vydali průvodem po naší malebné vesničce. Tmu prozářily lampiony rozmanitých tvarů a dodaly svatomartinskému večeru obvyklý podmanivý ráz.

V samotném průvodu se naplno ukázalo, s jak hojnou účastí se tato milá akce setkala, a je zřejmé, že její tradice v Nadějkově jen tak nezanikne.

Petra Macháčková

Svatý Martin na svém bílém koni nakonec na nadějkovské náměstí dorazil. Sních s sebou prozatím nepřivezl, už jen svou přítomností ale jasně ukázal, že se zima a s ní i krásný čas Vánoc nezadržitelně blíží.

Děti i se svým dospělým doprovodem se pochopitelně i letos nejvíce těšily na setmění, kdy s rozsvícenými lampiony všech tvarů a barev vyrazí průvodem po Nadějkově. Než se tak stalo, vzali všichni ve dvoře Polyfunkčního komunitního centra zavděk přichystaným občerstvením.

Vánoční slovo: Budme milosrdní k lidem kolem nás a vnímaví k tomu, co potřebují

Vážení a milí přátelé, farníci, sousedé, s vrcholem adventní doby se více uskutečňuje příprava na Vánoce. Je na nás přichystat dárky, po adventním věnci zajistit i vánoční stromeček, anebo začít s předvánočním úklidem. Závěr adventu nás zve také k duchovní přípravě a objevení smyslu našich činností.

Vstupujeme do vánočních svátků, které jsou oslavou příchodu Krále. Ano, víme, že se Ježíš narodil před více než dvěma tisíci lety. A proto si právě o Vánocích nejen připomínáme narození Ježíška jako dítěte Božího a Syna člověka, ale také to, že Ježíšův příchod (advent) na svět je pro lidstvo záchranou i dnes a jednou se stane velkou oslavou všeho živého. Vždyť Bůh se stal člověkem, aby mohl pro náš život zemřít, a jako člověk vstal z mrtvých božskou mocí. Tak dal všem lidem možnost žít. A k novému životu nás má dnes přivést to, že mu budeme věřit.

Přeji nám všem, abychom v této době poznali, že věci a dárky, které si dáváme o Vánocích, jsou připomínkou, symbolem a projevem toho, co učil a žil Ježíš Kristus: Milujte druhé jako sebe. Chceme-li projevit lásku, neznamená to, že druhý dostane všechno, co chce. Znamená to spíš, že jsme schopni rozpoznat, co mu prospěje k dobrému. Poznáme pak, že Vánoce nemusí být zahrnuty hromadami

Bohoslužby nadějkovské farnosti o vánočních svátcích

Chtěl bych vás pozvat ke společnému prožití svátků také při slavnostních bohoslužbách v našich farnostech. A kde to není možné, využijte, prosím, i příležitost v rodině.

Pátek 24. prosince: Borotín – mše svatá pro děti a rodiče (15.30)

Pátek 24. prosince: Nadějkov – betlémské světlo (kostel otevřený od 13 do 15 hodin)

Pátek 24. prosince: Nadějkov – „půlnoční mše“ (21.00), Jistebnice – „půlnoční mše“ (22.30)

Sobota 25. prosince: Nadějkov – Narození Páně (8.00)

Neděle 26. prosince: Nadějkov – Sv. Rodiny (8.00), Nový Kostelec – mše (11.00)

Sobota 1. ledna: Nadějkov – Nový rok, slavnost Matky Boží – mše svatá (8.00)

Neděle 2. ledna: Nadějkov – mše sv. (8.00)

Sobota 1. ledna – čtvrtek 6. ledna: Tříkrálová sbírka.

Aktuální informace o bohoslužbách a dalších událostech v církvi sledujte ve vývěsce u kostela, nebo na webu farnosti <http://farnostjistebnice.cz/>.

dárků, ale mnohem víc mohou být naplněny projevem blízkosti, opory, sounáležitosti, služby, odpuštění, jednoty a odpovědnosti za naše okolí i za tento svět.

Vnímám zároveň, že příležitostí k takovýmto projevům sounáležitosti nám tato doba přináší poměrně dost. Budme otevření k tomu, aby naše postoje vycházely z našeho srdce, a ne jen z toho, co slyšíme a vidíme, anebo co říkají druzí... Budme vnímaví k tomu, co potřebují lidé okolo nás, co potřebuje naše společnost. Vědomí mé vlastní nevědomosti a neznalosti věcí může vést k širšímu vnímání, že nejsem lepší než ti druzí. Budme i milosrdní k lidem kolem nás, blízkým i vzdáleným; vždyť i my toužíme po milosrdenství vůči nám samým. Ať nás tedy takové projevy lásky naplňují radostí, která je dlouhodobá.

Na tomto místě bych chtěl vyjádřit vděčnost a naději, kterou objevuji v životě víry. Přeji každému z nás, aby byl vnímavý k dobrotě Boha a k tomu, jak svůj dobrý obraz vložil do každého člověka, každého z nás. A až budeme hodnotit tento rok chýlící se k závěru, ať vidíme především dobré skutky a události, které do našeho života přinášejí pokoj. Tak jako pastýři uprostřed vánoční chladné noci uviděli světlo a anděla, který zvěstoval radost, ať i naše posmutnělé chladné výrazy tváře prostoupí teplo radosti.

Vánoce prostoupené radostí, světlo vycházející z Betléma do všech těžkostí a temnot tohoto světa a poznání Boha v dítěti položeném v jeslích vám přeje, na setkání se těší a žehná vám

P. Pavel Němec, administrátor farnosti Nadějkov

Na náměstí se rozzářil vánoční strom, covidový stín tradici do tmy neuvrhl

O první adventní neděli bylo na náměstí Prokopa Chocholouška živo. Tradiční rozsvícení vánočního stromu mělo být vzhledem k současné ponuré situaci spojené s covidem víceméně formální, Nadějkovští si však svou tradici nenechali ukrást. V příjemném podvečeru se jich u prozatím potmělého stromu sešlo hned několik desítek.

Ještě než všichni společně odpočítali vteřiny do rozsvícení stromu, přivítal je starosta Arnošt Novák a popřál přítomným klidný adventní čas. A nejen jim. „Všichni společně se těšíme na Vánoce se svými rodinami. Vzpomeňme ale i na ty, kteří v současnosti podobné štěstí nemají. Popřejme jim brzké uzdravení,“ nezapomněl na lidi, kterým nelítostně vstoupilo do života onemocnění covidem.

O symbolice adventu mile pohovořil také administrátor nadějkovské farnosti P. Pavel Němec. „Světlo se nachází tam, kde jsou nějaké dobré vztahy, světlo je třeba i radostný úsměv na tváři člověka,“ poznamenal mimo jiné.

O pár desítek vteřin později se nadějkovský vánoční strom za potlesku přihlízejících rozzářil, stejně jako krásný dřevěný betlém v jeho blízkosti.

„Užívejte si pohodu svátků společně se svými blízkými. Prožijte hezké chvíle, dětem hodně dárků a mějte se fajn. Krásné Vánoce,“ zakončil oficiální program u stromečku Arnošt Novák.

Lidé však ani poté domů nespěchali. Děti nasměrovaly svou pozornost k osvětlenému dřevěnému betlému, dospělí využili možnosti popovídat si u nově rozsvíceného stromu.

Pýchou Nadějkova je bezesporu překrásný dřevěný betlém, který vznikl pod šikovnými rukama řezbáře Pavla Heberta z Milevska. Jeho první část ozdobila místní sváteční tradici už před dvěma lety, druhá přibyla v loňském roce.

Vánoční Nadějkov. Jeho obyvatelé i návštěvníci se také letos mohou těšit z tohoto působivého svátečního koloritu.

Sváteční atmosféru první adventní neděle si přišly užít i kamarádky Zdeňka Kvasničková a Zdeňka Prášková. „Stromeček je hezcí, než býval ještě před pár lety. Dřív byly totiž jiné svíčky, ale pak pan starosta zařídil tohle krásné osvětlení. Ještě před pár lety tady nebýval ani ten betlém. Je to vážně moc hezké,“ shodly se. Překvapil je i počet lidí, kteří se na náměstí v Nadějkově sešli. „Nečekaly jsme, že jich tady bude tolik. Spíš jsme si myslely, že jich hodně zůstane doma kvůli pandemii. Ta nám bohužel zrušila další program, který tu vřdycky býval, což je samozřejmě škoda,“ prohlásily svorně.

Oběma Zdeňkám udělala radost i skromná, leč vítaná sněhová nadílka. „Je to super. Dlouho jsem nezažila, aby při rozsvícení stromečku bylo takhle nasněženo,“ dodala Zdeňka Prášková.

Vánoční strom zazářil... a nejkrásnější svátky v roce v Nadějkově právě začaly. Tak si je užijme...!

Pavel Šácha

Adventní tvoření s floristkou Evou Brožovou

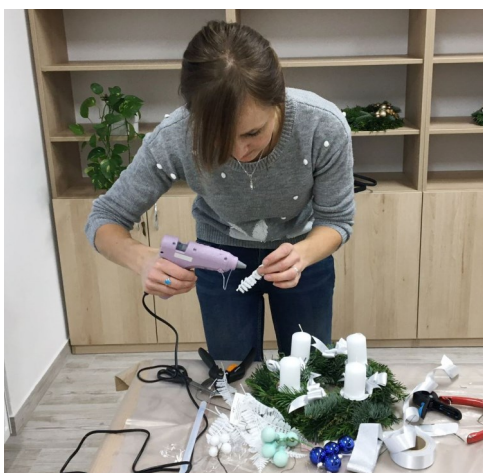
K vánočním svátkům a jejich přípravám neodmyslitelně patří také výroba adventních věnců a nejrůznějších vánočních dekorací. Povedené sváteční propriety se rodily také pod šikovnými rukama nadějkovských žen a dívek.

V sobotu 20. listopadu zavítala do řemeslné dílny Polyfunkčního komunitního centra Nadějkov floristka Eva Brožová z Petrovic. A nepřijela s prázdnou. S sebou přivezla spoustu tradičního svátečního materiálu – smrkové a jedlové větvičky, kolečka sušených pomerančů a sušené květiny, barevné baňky a mašle, zlaté zvonečky, svíčky a další drobnůstky, které záhy posloužily k ozdobení adventních věnců. Pod jejím trpělivým vedením vznikly nápadité, a především krásné věnce a svícny, které nově zkrášlují téměř patnáct domovů. Spolu s námi pomyslně odpočítávají dobu, která ještě zbývá do Štědrého dne.

Petra Macháčková

Účastnice tvořivého odpoledne v komunitním centru se do práce pustily s elánem i patričnou trpělivostí. Výsledky jejich úsilí ale rozhodně stály za to.

Stezky Toulavy se stanou součástí dálkových tras

Stezka údolím Lužnice mezi Týnem nad Vltavou a Tábořem a Stezky do Prčice, které chystá turistická oblast Toulava, se stanou součástí sítě dálkových tras Via Czechia. V turistické oblasti Toulava se tak otevře nový turistický koridor, který bude přivádět návštěvníky do regionu.

Via Czechia jsou dálkové turistické trasy, které propojují celou Českou republiku. V současnosti existují dvě stezky – Severní a Jižní, které vedou kolem naší země po okružních horách.

Právě ale vzniká "Stezka Středozeemím", která propojuje nejsevernější a nejjižnější bod České

republiky. A právě tato část povede od Prahy do Sedlčan přes Sedlec-Prčici, Jistebnici a Borotín do Tábořa. Odtud bude pokračovat Stezkou údolím Lužnice do Bechyně a dál do Českých Budějovic. K cyklotrase Praha-Vídeň tak přibude další koridor, tentokrát také pro pěší turisty. Toulava přitom na trase Tábor – Sedlec-Prčice – Sedlčany připravuje Stezky do Prčice, které by měly turistům celý kraj lépe představit.

Pro Toulavu jsou klíčové – navazují na sebe služby v cestovním ruchu a tvoří nabídku pro turisty, kvůli které mohou do Toulavy zavítat.

Jan Sochor

Děti ze školky prožily pestrý podzim a pečlivě se připravily i na advent

Podzim nám utekl jako voda. Je to ještě nedávno, kdy jsme se prvního září těšili po prázdninách do školky. Najednou uplynul konec listopadu a na dveře nám zaťukal advent.

Podzimní čas jsme si užili se vši parádou. Objevovali jsme kouzlo přírody kolem nás a z přírodnin si vytvořili spoustu zajímavých věcí. Největším darem pro nás letos byly spadané listy. Jejich pestrá barevná škála nám dodávala kreativní myšlenky a my se nebáli je využít. Prostředí parku i lesa je bohatým zdrojem různých druhů stromů a keřů, které nám darovaly nekonečné zásoby barevných listů a lístečků.

Jednou ze zajímavých aktivit, které nás ve školce potkaly, bylo podzimní focení. Pan fotograf přijel s krásným podzimním pozadím. Jako dekoraci jsme použili dýně, které nás vítaly u vchodu do školky. Focení jsme si patřičně užili a odměnou pro nás byly krásné úsměvy na snímkách.

Jak už to každoročně bývá, 11. listopadu přijíždí do kraje Martin na bílém koni. Ani letos nám bohužel na tento den sníh nepřivezl, což nás ale neodradilo a sami jsme si ho ve školce vytvořili. Sněhové koule z papíru procvičily naše ručičky,

a také nám posloužily při pořádné koulovačce. Také Martinova bílého koně jsme si alespoň vyrobili a už se nemůžeme dočkat, až opravdu dorazí a připraví nám venku bílé překvapení.

Ani letos nás nemine návštěva Mikuláše a jeho družiny. S dětmi se na příchod této svaté trojice pečlivě připravujeme; nacvičujeme básničky a písničky, abychom je mohli Mikuláši přednést. A doufáme, že čertík ani letos nepochodí a zase se do pekla vrátí s prázdnou (*text vznikl ještě před Mikulášem—poz. red.*).

Před námi je nejkrásnější období v roce: Vánoce. Světla, vůně a chutě doprovázející tyto vzácné dny nám umožní užít si sváteční čas, jak se sluší a patří. Ve školce už se připravujeme na každodenní otvírání adventního kalendáře a odpočítávání dnů do vytoužených Vánoc a návštěvy Ježíška. Ani letos samozřejmě nebude ve školce chybět zdobené stromečku či pečení vánočního cukroví.

Za celý kolektiv mateřské školy všem přejeme klidné prožití vánočních svátků a pevné zdraví do nového roku.

Kateřina Kolářová

Skautský podzim: Objevování ostrovů, hry a (ne)tradiční vánoční plány

Nejkouzelnější dny v roce už netrpělivě vyhlížejí také nadějkovští skauti. Vzhledem k současné epidemiologické situaci, či spíše navzdory jí zajímavě a mile uzpůsobili tradici Betlémského světla a v plánu zatím mají i tradiční zdobení stromečku pro zvířátka. Pokračují pochopitelně i pravidelné páteční schůzky, na kterých jsou vítáni i případní noví kamarádi.

Skautské schůzky se už od září opět konají pravidelně, a to každý pátek od 16 do 18 hodin. Jejich letošní program cílí na plavbu po oceánu a objevování nových ostrovů. Novějším členům našeho oddílu se snažíme přiblížit důležité skautské znalosti. Dost času trávíme také venku na farské zahradě, kde patří mezi nejoblíbenější hry 'cukr, káva, limonáda' nebo vybíjená.

Při etapových hrách mohou děti objevovat nové ostrovy a pojmenovávat je. Příkladem je třeba hra na paměť, kdy musely v parku najít ostrovy podle mapy a zapamatovat si obrázky na nich. Ty pak nahlásily vedoucím, kteří jim podle pořadí rozdělili body. Vítězný tým mohl ostrovy pojmenovat. Na programu bývají také hry na osvojení si skautských znalostí, jako například práce s buzolou. Aktuálně navštěvuje schůzky skoro 20 dětí (5 skautů a skautek a kolem 14 světlušek a vlčat), i když nikdy ne všechny najednou. A dveře máme pochopitelně otevřené i pro další zájemce. Pokud je vám mezi 6 až 5 lety a chtěli byste se přidat do našich řad, přijďte na některou z pátečních schůzek a můžete se poté do oddílu zaregistrovat. Všechny důležité věci o nás najdete na stránkách www.nadejkov-sepekov.skauting.cz. **Jana Kotalíková**

Betlémské světlo

Každý rok před Vánoci je v betlémské jeskyni, kde se podle legendy narodil Ježíšek, zapalována svíčka: takzvané Betlémské světlo. Od ní se zapálí další svíčky, které pak skauti rozváží do různých směrů a zapalují od nich další a další. Tímto způsobem se Betlémské světlo postupně šíří do nejrůznějších koutů Evropy i Ameriky. A před Vánoci doputuje i k nám...

Obvykle bývá Betlémské světlo rozdáváno na tradičních předvánočních setkáních. Protože nás však stále trápí špatná epidemická situace a před Vánoci se to nejspíš nezmění, přidali jsme se k zajímavému nápadu opařanských a jistebnických skautů.

Od středy 22. prosince od 17 hodin budou svítilny s Betlémským světlem umístěny v altánku na farské zahradě a před různými domy v obcích. Lidé si mohou s vlastní lucernou či svíčkou udělat procházku k některému z těchto míst, tam si Betlémské světlo zapálit a odnést. Kde jsou lucerny rozmístěné, to zjistíte před Vánoci na plakátcích, našich webových stránkách, případně v mapce na webu našeho střediska trinaactkaoparany.cz/betlemske-svetlo. A budete-li chtít, můžete dokonce do mapky sami přidat svou svíčku a nechat ji před svým domem k dispozici kolemjdoucím.

Zdobení stromečku pro zvířátka

Každoročně před Vánoci – většinou 23. prosince – chodíme do lesa ozdobit stromeček pro zvířátka různými dobrotami, přesněji řečeno místo pod ním, aby srnky a zajáci nemuseli šplhat do větví... Na tuto vycházku obvykle zveme i kohokoliv mimo náš oddíl; protože však netušíme, jaká bude před svátky panovat situace, nebudeme raději nic slibovat. Pokud se zdobící vycházka uskuteční, objeví se to na našich stránkách a na plakátcích. **Anežka Černá**

Školáci i děti z mateřinky si knihovnu oblíbili. Její dveře mohou kdykoli otevřít i noví zájemci

Nastává adventní čas, blíží se Vánoce a starý rok se pomalu přehoupne do nového. Je zcela zřejmé, že nadcházející období budou podobně jako v loňském roce provázet protiepidemická opatření, která více či méně ovlivňují život každého z nás. Nenechme se tím ale rozhodit; bez ohledu na to, co se kolem nás děje, se pořád jedná o výjimečné období plné klidu a pohody. Najděme je tedy sami v sobě, nejlépe u vhodně zvolené knížky.

Vnaší nadějkovské knihovně je stále z čeho vybírat, ať už z knih stávajících, nových nebo těch z výměnných fondů. Společně se stálými čtenáři zvu do knihovny všechny, kteří ještě neměli odvahu nebo čas k nám zavítat a zažít si, jaká je to paráda natáhnout se s knížkou, vyčistit si hlavu a nechat se unášet poutavým příběhem.

V říjnu nám začaly také kroužky čtení pro předškoláky a školní děti. Při zahajovací hodině si děti z mateřinky prohlédly novou knihovnu. Následně si poslechly pohádku O poslední vlašťovce, naučily se básničku a prolistovaly pohádkové knížky, které se jim hned na první pohled zalíbily. Pravidelně se s nimi setkáváme každý čtvrtek dopoledne a čteme si pohádky. Třeba o tom, že princezny nežijí jen na zámcích, o zvířátkách v lese i v hospodářství, o jejich užitku pro nás, a také o vztahu k přírodě a její ochraně.

Také dětem školou povinným se nová knihovna líbila. Na úvod si vyplnily přihlášku, listovaly v knížkách, hrály hry. Pro společné čtení jsme si vybrali knížku Strašidelnická od Lucie Magašvári. Vypráví příběh z pražského metra, odkud si dva bráškové Ondra a Vítek přinesou domů opravdické strašidlo: Střapáče! Hned se s ním spřátelí, ale to ještě netuší, co všechno má tenhle tvor za lubem a jaká dobrodružství společně zažijí.

Se školními dětmi se v knihovně scházíme ve čtvrtek dopoledne.

Přeji vám krásné prožití vánočních svátků, opravdový klid, lásku a pohodu nejen s knihou v ruce.

Petra Macháčková

Výpůjční doba knihovny:

Pondělí: 09.00 – 16.00

Čtvrtek: 09.00 – 16.00

Pátek: 12.00 – 18.00

Telefonní kontakt: 739 423 451

„Paní knihovnice nám nejprve přečetla podzimní příběh a poté jsme si vytvořili ježečky z listů. Nakonec jsme prozkoumali nové prostory knihovny a objevili spoustu knížek a časopisů. Moc se těšíme na další strávený čas mezi knížkami.“

Z webových stránek ZŠ a MŠ Nadějkov

Slevu na slevu uplatňovati nelze (!?)

Také se vám při slově „sleva“ honí hlavou nejčernější myšlenky o nepoctivých obchodních praktikách, prapodivných cenách a v neposlední řadě i pochybné kvalitě? Tak přesně takhle to mám já. Neříkám, že slevy nevyužívám; vždyť bych si ani nenakoupila, když polovina zboží hlásí akci, slevu, akci na akci a slevu na slevu.

Skutečně, bez akce už vlastně nenakoupíme, protože nás všechny řetězce krmí výhodnými nákupy, kdy máme pocit, že to vlastně musíme dostat zadarmo. A vůbec nám v tom slevovém šílenství nedochází, že to někdo vyrobí, zabalí, doveze a hodí do regálu. Za to všechno se prostě musí zaplatit, ať chceme nebo ne. Ale nebojte se, všechny řetězce, ať už začínající nebo ty dlouholetou praxí otřelé, v tom dobře umějí chodit.

Jeden takový se mi podařilo se svojí kamarádkou navštívit. Mega velký název prodejny nad vchodem odkazoval na více než dvacetiletou praxi v oboru. Nová a krásně vypadající pobočka (v našem okresním městě jediná) nás prostě vcucla dovnitř a my se ani nebránily. Milé prodavačky ve slušivých stejnokrojích, jak jinak než ve firemních barvách, kmitaly po place jak pilné žabičky, s pusinkami od ucha k uchu a laskavým pohledem plaché laně. Nenápadně kontrolovaly naše prázdné košíky a doplňovaly při tom sáhodlouhé regály. Všechny byly k prasknutí nabitě voňavým, praktickým zbožím každodenní potřeby, dokonce značek, které jsem v jiných takových obchodech nezahlédla. A protože se na nás ze všech koutů valily informace o skvělých slevách (vždyť odolejte takovým slevám jako 20% uvítací kupón, 15% sleva za věrnost, 10% narozeninová sleva...!) a dalších klubových výhodách, neváhaly jsme ani na chvíli. Vyštrachaly jsme z kabelek své staříčké mobily a chtěly se rovněž stát členkami tohoto super klubu. Jaly jsme se pro nás „Husákovy děti“ nelehkého úkolu – stažení aplikace, kterou jsme pro poskytnutí zmíněných velkorysých musely namačkat mezi ostatní ikonky na plochu mobilu.

Běžně neposkytuji soukromé info o datu narození, e-mailu a podobné náležitosti. Jenže sleva je sleva a ještě k tomu 20% uvítací... To se rozšoupneme! A protože si naše bohaté kšticе žádají pravidelnou péči, o svůj chrup se staráme, seč nám síly stačí, rády voníme a v neposlední řadě bez problémů

konzumujeme zdravé bio dobroty, staly jsme se během deseti minut klubovými členy. Samozřejmě s výhodou uvítacího kupónu s 20% slevou, který mi obratem přišel na mobil. Naládovaly jsme s kolegyněkou košík až po okraj, takže nás částka 1400 Kč u pokladny ani moc nepřekvapila. Namačkala jsem svůj pin, kasa schroustala mé virtuální prašulky a usmívající se prodavačka mi podala dlouhý účet. I já se usmívala, ale jen do chvíle, než jsem si přečetla v dolní části účtenky, že 20% uvítací sleva činí 32 Kč. Nejsm žádný matematik, ale ani blbec, abych si nespočetala, že dvacet procent

z částky, kterou jsem zaplatila, není dvojčífné, ale trojčífné číslo. V koutku duše jsem proto doufala, že se prostě někde stala chybička, která se vysvětlí, přepočítá a já se doberu vytoužené uvítací slevy. Slušně jsem požádala pokladní, zda by mi vysvětlila, kde se stala chyba.

„Na účtu máte hvězdičkou označené položky, které už jsou v akci a na které se tato sleva nevztahuje,“ prohlásila a mávala přede mnou malým informačním letáčkem.

„Dobře“, pravila jsem. „Ale co ty položky bez hvězdičky?“

'Žabička' zalapala po dechu a zavolala si na pomoc vedoucí. Ta svou podřízenou věrně napodobila a po našem konstatování, že je položek s hvězdičkou v sáhodlouhém paragonu opravdu málo a slevu si proto zasloužíme, odběhla do kanceláře na poradu. Za pár minutek se k nám hrnula, pusinku zase od ucha k uchu, a sdělila nám, že i na položkách bez hvězdičky už je vlastně sleva, načež nás táhla k regálům. Ukazovala nám malé cedulky pod cenovkami, kterých byla plná prodejna. A nekompromisně nám vysvětlila, že už jsme vlastně slevu dostali, a tudíž slevu na slevu uplatnit **NELZE!!!**

Tím také pro nás nepříliš úsměvný příběh skončil, protože blbce ze sebe dělám nerada. Při odchodu jsme procedily mezi zuby něco o nekalých praktikách a klamání zákazníka, což nám v tu chvíli bylo úplně k ničemu. No a za ušetřených 32 korun jsme si každá slízly kopeček zmrzliny... (majabur)

Čertovo břemeno běžkaře láká. „Návštěvnost byla minulou zimu vysoká,“ těší Karla Tůmu

Místním obyvatelům i pravidelným návštěvníkům tohoto kraje není třeba projekt mikroregionu Společenství obcí Čertovo břemeno dalekosáhle představovat. Také Nadějkov je pevnou součástí tohoto svazku dvanácti obcí a hrdě mu propůjčuje veškerou krásu, osobitou atmosféru i nezbytné zázemí.

Snástupem mrazivých dnů a očekávané sněhové nadílky se dostávají do centra pozornosti zimní volnočasové a sportovní aktivity. Celé jeho území je bohatě protkané udržovanými běžkařskými trasami v celkové délce zhruba 85 kilometrů. Péče o ně není starostí profesionálů, ale záležitostí ryzího nadšení dobrovolníků a jejich touhy umocnit prožitky sezonních hostů z toulek tímto přírodním klenotem. Plnohodnotně to platí také o přípravách stop v aktuální lyžařské sezóně, a to navzdory všem objektivním potížím a v neposlední řadě i nepříjemné pandemické situaci. Nejen o tom, ale také o svém osobním vztahu k místnímu kraji se rozpovídal **Karel Tůma**, předseda svazku Společenství obcí Čertovo břemeno.

Minulá zima po dlouhé době ukázala milovníkům zimních sportů tu příjemnější tvář a sněhu byl dostatek. Jak se to promítlo do života na Čertově břemenu?

Předchozí zimní sezóna nabídla po několika špatných letech několik týdnů, kdy bylo možné upravit běžkařské stopy na velké části tras. Vzhledem k omezenému cestování a nastaveným pandemickým opatřením byla návštěvnost velmi vysoká. Lidé vyhledávali alespoň nějakou možnost vyžití a aktivního odpočinku a příznivé počasí přilákalo i spoustu nových běžkařů. Faktem je, že k vysoké návštěvnosti přispívá i dobrá dopravní dostupnost z okolních měst. Snažili jsme se pravidelně – a někdy i několikrát denně – poskytovat informace na facebookovém profilu

UPOZORNĚNÍ

Stejně jako v minulých letech plánuje svazek obcí úpravu běžeckých tratí rolbou, traktorem i sněžným skútrelem. Vzhledem ke zvyšujícím se nákladům za pohonné hmoty bude tratě a parkoviště udržovat pouze za předpokladu příznivých sněhových a teplotních podmínek. Informace o aktuální situaci naleznete na webových stránkách a facebookovém profilu Čertova břemeno.

Čertova břemene. Zřídili jsme také možnost platby příspěvků pomocí QR kódu.

Sněhové podmínky jsou jedna věc a péče o stopy druhá. Bývá hodně složité se s ní vypořádat?

Tady bych především rád poděkoval všem, kteří se jakkoliv podíleli na údržbě běžkařských tras. Starostům jednotlivých obcí, majitelům pozemků, pracovníkům zajišťující údržbu stop, zaměstnancům úřadu v Borotíně i dalším lidem. V souvislosti se stoupajícími cenami pohonných hmot je pro nás vždy tím nejtěžším rozhodnutím, kdy a zda vůbec s úpravou stop začít. Není totiž možné je upravovat po každé sněhové přeháňce, nebo před předpokládaným oteplením.

Kde jste narazili na největší úskalí?

Zmíněný velký počet návštěvníků přinášel v některých dnech problémy s nedostatkem parkovacích míst. Mnozí běžkaři vinou toho parkovali automobily přímo na silnici a omezovali ostatní řidiče při průjezdu jednotlivých lokalit. Dalším problémem je změna ve využití jednotlivých pozemků, po kterých běžkařské trasy vedou. Některé travní porosty totiž procházely obnovou, a proto byla úprava stopy při menším množství sněhu v některých úsecích takřka vyloučená. ▶▶▶

▶▶▶ Jak moc si lidé vaší práci při zajištění zimních radovánek váží?

Velkým a příjemným překvapením je pro nás množství finančních darů, které jsme v minulém roce obdrželi především od jednotlivých běžkařů a příznivců běžkařských tras. Svou spokojenost vyjadřovali i krátkými vzkazy, které posílali přes facebook, anebo je uvedli do poznámky při zaslání finančního daru. Na těchto darech se nakonec podařilo vybrat přes 130 tisíc korun, což sice nepokrylo úplně všechny náklady, ale významně to přispělo ke zdárnému financování údržby.

Stojíme na prahu letošní zimy a jistě bedlivě sledujete dlouhodobé meteorologické předpovědi. Jak se na ni připravujete?

Máme už za sebou schůzku se zástupci jednotlivých obcí a s ostatními pracovníky. Snažíme se zlepšit informovanost o aktuálním stavu tras, aktualizovat webovou stránku i facebookový profil. No a samozřejmě se připravuje technika na údržbu stop...

Chystáte pro běžkaře na Čertově břemenu nějaké novinky?

Kromě již zmiňované pravidelné aktualizace našeho webu bychom ještě rádi opravili některé ukazatele a mapy 'lyžotras'. Tak jako vždycky budou přednostně upravovány trasy v centrální části Čertova břemene. Pro věrné příznivce bílé stopy jsme nově připravili malou pozornost: placku s logem. Chceme tak symbolicky odměnit dárci, kteří podporují údržbu našich tratí. Každý, kdo nám přispěje částkou 100 Kč a vyšší a do zprávy pro příjemce uvede svoji adresu, obdrží od nás tento malý suvenýr.

Povídáme si o běžkařských trasách, mikroregion Čertova břemena je však pozoruhodný ve všech ročních obdobích. Máte už nějaké bližší vize a představy o dění v příštím kalendářním roce?

V listopadu se uskutečnila schůzka se zástupci Toulavy. Na prosincovém jednání Společenství obcí Čertova břemene budeme jednat o zapojení se do plánovaného projektu propojení turistických tras přes území mikroregionu.

Tento projekt by měl přinést koncepční postup při údržbě i realizaci dálkových tras.

Pokud byste měl do tohoto krásného koutu přírody nalákat nové návštěvníky, co by v pozvánce určitě nesmělo chybět?

Po krajinářské stránce představuje území Čertova břemene jeden z nejmalebnějších koutů na rozhraní Středočeského a Jihočeského kraje. Díky absenci průmyslu, velkých liniových staveb i rozumnému přístupu k zemědělskému hospodaření si na mnoha místech zachovalo původní ráz včetně drobných sakrálních staveb, kamenných zídek, rozptýlené zeleně a podobně. Řekl bych, že připomíná kraj našich předků. Je to krajina 's pamětí'.

Prozradíte, jaký kout či konkrétní místo v tomto kraji máte vy osobně nejraději?

Je to okolí kostela na Kostelci, které nabízí v každém ročním období nádherné výhledy do krajiny. Samotný kostel má pro mě silný 'genius loci'. Je to historicky i duchovně velmi bohaté místo a tvoří dominantu celého okolí. Musím říct, že tuto lokalitu navštěvuji a nechávám ji na sebe působit.

Naše povídání vzniklo pro Hlas Nadějkova. Co pro vás právě Nadějkovsko znamená, ať už z hlediska společenství, anebo z osobní roviny?

Celý svůj život trávím v Borotíně a krajina Nadějkovska i Jistebnicka, která s Borotínskem sousedí, pro mě byla už od mládí častým cílem výletů na kole i pěšky. I dnes se na různá místa a vyhlídky, na které je tento kraj bohatý, rád vracím. Vezmu-li samotný Nadějkov, osobně je mi líto nevyužitého zámku, který by i s přilehlým parkem mohl lépe využít svůj potenciál.

Pavel Šácha, foto: www.certovo-bremeno.cz

Kam si vyrazit za sjezdovým lyžováním v okolí?

LYŽAŘSKÝ VLEK HŮRKA

Provoz na zdejší sjezdovce zajišťuje lyžařský vlek o délce 220 metrů s dvaceti přepravními místy a kapacita 420 osob za hodinu. Nadmořská výška horní stanice je 639 metrů. V nevelkém hůreckém areálu je možné zalyžovat si za umělého osvětlení ve večerních hodinách, a také se občerstvit v místním bufetu.

SKI AREÁL MONÍNEC

Podstatně proslulejší a komerčně pojatý areál leží v nadmořské výšce 724 metrů. Návštěvníkům nabízí mimo jiné dvě červené sjezdovky o celkové délce 1 800 metrů, které jsou zasněžovány i technickým sněhem. I tady umožňuje lyžařům osvětlení oblíbené večerní lyžování. Přeprava je zajištěna třemi vlekami a lanovkou s kapacitou 2400 osob za hodinu.

Hlas na výzvědách aneb Co na sebe prozradili

Potkáváte je, znáte je, ale možná ne tak docela... Hlas Nadějkova je ale všetečný a ví všechno. A co neví, na to se zeptá, tak jako v tomto předvánočním vydání.

MUDr. Milan Jindrák

89 let. Nadějkovský rodák, jenž celý svůj život zasvětil profesi lékaře, ale byl a stále je mimořádně činný i v jiných oblastech. Do rodného Nadějkova se vrátil na důchod z pošumavských Vojnic na Strakonicku, kde opravil a spravoval restituovaný statek. Má tři dcery, sedm vnoučat a osm pravnoučat.

Jak se vám žije v Nadějkově? „Myslím si, že jsem asi poslední rodák přímo odtud z Nadějkova. Vrátil jsem se sem na důchod a už patnáct let tady žiju, bohužel sám. Sám si vařím, sám si peru... Občas je mi smutno, ale spíš si to nepřipouštím, protože na to prostě nemám čas. Pořád mám práci nebo nějakou činnost, která mě zabaví. Vždycky se mi tady dařilo dobře. Když jsem se sem vrátil, tahle moje chalupa byla na spadnutí, no a nakonec jsem z toho udělal toto bydlení. Jen tak, bez architekta...“

O své celoživotní profesi. „Tatínek byl obchodník a mně a bratrovi psal kroniku, kde bylo opravdu všechno. Vím tedy, že u nás nahoře bydlel pan doktor. Když mi bylo tři a půl roku, tak mi rodiče koupili koloběžku, měl jsem taky takový kufřík jako on a jezdil jsem po pacientech. Už tehdy jsem chtěl být doktorem. Vlastně až do listopadu loňského roku jsem dělal v Bechyni LSPP, tedy lékařskou službu první pomoci, kterou potom zrušili, a tím to padlo.“

O úniku k zemědělství. „Když mi bylo necelých šedesát pět let, tak jsem restituoval statek ve Vojnicích. Ten jsem kompletně opravil, postavil tam pilu a deset let ho i spravoval. Představte si to; dvě stě hektarů lesa, devadesát krav a sto dvacet ovcí, přitom jsem předtím nikdy v zemědělství nedělal...!“

Muž mnoha směrů. „To je pravda. Bylo toho, a stále je opravdu hodně. V dětství i jako dospělý jsem hrál divadlo, samozřejmě jsem vykonával práci lékaře. Byl jsem třeba i myslivec, včelař a věnoval se také skautingu. Právě kvůli tomu jsem byl perzekuovaný, a přesto jsem se stal Vzorným lékařem Jihočeského kraje a byl vyznamenán Stříbrnou hvězdou za obětavou práci. Z toho mám velkou radost.“

O současném dění kolem nás. „Je fakt, že je to tak trochu zmatek. Když si ale vezmu situaci, která je ve světě, třeba ohledně uprchlíků na bělorusko-ukrajinské hranici nebo u polských hranic, tak si říkám: zaplaťpánbůh za to, jak tady žijeme. Mnohdy si nevážíme toho, co máme. A covid? To je hrozná věc. Bohužel je stále spousta hloupých lidí, kteří si to neuvědomují. Prozradím vám, že já nosím stále pod kolenem jehličku na bodu zvaném Zu San Li. Podle čínského učení, které jsem si částečně osvojil od bratrance, jenž byl deset let nasazený jako doktor ve Vietnamu, zvyšuje dlouhověkost a chrání nás před viry, nebo alespoň zvyšuje imunitu proti nim. Což jsem ostatně vyzkoušel na sobě i několika svých pacientech.“

Jaké je vaše životní motto? „Je těžké to shrnout, mých životních motivů bylo mnoho. Ale kdybych nějaká slova přece jen najít, tak by to bylo nezávidět a pomáhat.“

Co nesmí chybět ve vašich Vánocích? „Až do loňského roku to byla rodina, ale vinou problémů s covidem je to teď trochu složitější. Co se týče vánočních zvyků, každoročně si zdobím stromeček a připravuji si kapra. Protože mi ale přišlo divné zabít ho ranou kladivem do hlavy, tak ho teď střílím malorážkou. Je hned mrtvý a netrápí se.“

Co byste přál sobě i ostatním k Vánocům? „Přání pro lidi je jednoduché: lidskost. Já sám bych byl šťastný, kdyby se mi ještě podařilo opravit kapli ve Vojnicích, které byly od osmnácti let mým domovem. K tomu místu mám samozřejmě blízký vztah a je tam pochována i moje žena.“

Pavel Šácha

Je libo sváteční večeři na rozpálené pláži a v plavkách? Zalet'te si k protinožcům!

Řízek z kapra a bramborový salát, případně i chutná rybí polévka. To je ta nejklassičtější klasika. Jenže změna je život, říkají někteří a při přípravě sváteční večeře hledají inspiraci v tuzemsku i v jiných zemích. Jedno je však jisté: ať už máte na talíři vinnou klobásu, jiné druhy ryb, řízky z celeru, krocana, husu či jehněčí, vězte, že tou nejdůležitější ingrediencí je pravá vánoční atmosféra a pohoda, která u štědrovečerní tabule panuje.

Hlas Nadějkova zamířil na svých gastronomických výzvědách pořádně daleko: až na protilehlou stranu zeměkoule do Austrálie!

Místo svíček sluneční paprsky

Zatímco Češi zasedají ke svátečnímu stolu v teple vyhřátého domova a z okna hledí na rampouchy a zasněžené ulice, u protinožců se štědrovečerní večeře odehrává venku na terase nebo na pláži. Aby také ne – vždyť Australané prožívají v prosinci příjemné léto a narození Ježíška oslavují při třicetistupňových i vyšších teplotách! A co je na stole? Na kdysi rozšířenějšího vánočního krocana ovšem narazíte jen zřídkakdy. Ze svátečního jídelníčku ho vytlačily ryby, mořské plody, saláty, zmrzlina, mražené dezerty i tradiční puding.

Australský puding

U pudingu se zastavme. Jeho podoba je totiž hodně vzdálená naší „solamylové pochoutce“. Australané označují pudingem sladký chlebiček plný kandovaného ovoce a oříšků, který se

nepeče, ale vaří v misce ve vodní lázni. Jeho ovocná

složka se připravuje s několikaměsíčním předstihem, protože do sebe musí vtáhnout chuť a vůni ze směsi brandy a rumu. I přímo před podáváním je v hlavní roli alkohol, kterým se puding polévá, aby ho následně bylo možné zapálit.

Vzpomínka od protinožců

Petr Markvart z Tábora jedny vánoční svátky v Austrálii díky pobytu u své tety prožil. Potvrdil téměř vše, co se o Vánocích na opačné straně naší planety píše.

„Trávil jsem Štědrý den doma s tetou, která do Austrálie v osmdesátých letech emigrovala a její rodinou. Bylo nás tam šest. Seděli jsme venku a bylo horko, ale atmosféra byla sváteční a klidná. Je pravda, že mi teta připravila i náš řízek a salát, byť takový dietnější. Ale měl jsem i těstovinový salát s nějakými kousky mořské ryby, zmrzlinový dezert a koláč. Pamatuju si, že vedle v domě se sešlo hodně mladých lidí a bylo tam dost rušno, i když ne nějaký přehnaný hluk. Prý je tam obvyklé trávit Štědrý den v co nejširším rodinném kruhu,“ podělil se o svůj zážitek.

Nezapomene na něj, ale jak důrazně poznamenal, mnohem raději má tradiční české Vánoce po boku své manželky a dvou synků.

Pavel Šácha

Z Oceánie zpátky do Nadějkova: na stole je kuba

Z australských pláží se vraťme domů. O svou štědrovečerní tradici se se čtenáři Hlasu podělila **Štěpánka Čapková**, administrativní pracovnice Obecního úřadu v Nadějkově: „Nedílnou součástí naší štědrovečerní večeře je houbový kuba. Jako první chod máme rybí polévku s opečeným rohlíkem, poté podáváme kubu a pak ještě kapra na černo. Řízek a salát jíme až 25. prosince k obědu.“

Suroviny: jemné krupky, sůl, česnek, cibule, sušené houby, máslo.

Postup: Na hluboké pánvi rozpustím máslo, osmahnu cibulku a krátce také jemné krupky. Poté vše zaleju vodou, osolím a vařím doměkka. Mezitím si v osolené vodě uvařím sušené houby, které poté scedím a přidám k vařeným krupkám. Dále přidám máslo a třený česnek a dosolím podle chuti. Pokrm podáváme políty rozpuštěným máslem. A je hotovo...! Hodně lidí dělá tohle jídlo z krup, ale my ji děláme z jemných krupěk. Dříve byl houbový kuba považovaný za jídlo chudých, ale je opravdu moc dobrý pro všechny. (p5)

Je třeba dávat pozor, abychom zvěř nerušili při odpočinku, zdůrazňuje Jiří Čapek

Nastala zima. Dětem i mnoha dospělým přináší spoustu radostných okamžiků a zážitků, jiní k jejím nástrahám přistupují zdrženlivě, leč s tolerancí. Ale co zvěř v lesích? Pro tu s příchodem mrazů a sněhu nastává nejsložitější období v roce. Je odkázaná na svou sílu a houževnatost, z významné míry však i na pomoc lidí. Jak s ní tedy co nejlépe naložit?

Při pomoci obyvatelům našich lesů jsou samozřejmě v přední linii myslivci. Na začátku všeho je jejich důkladná příprava, což dokumentují i slova **Jiřího Čapka** z Mysliveckého sdružení Větrov.

JIŘÍ ČAPEK

„Před zimou je nutné někde pod střechou, v průvanu a v teple nasušit letninu. Chystají se třeba i maliny, zelenina, kopřivy nebo dobré obilí. Nejčastěji se dává oves kvůli vysokému obsahu vlákniny. A pochopitelně také kamenná sůl a kvalitní seno. To jsou takové ty základní věci. Musíme samozřejmě také vyčistit a vyvápnit krmelce a připravit i další věci. Záleží samozřejmě na tom, jaké zvěři to či ono připravujeme. Třeba daňci mají rádi jablka, zatímco srnčí moc ne,“ prozradil Jiří Čapek.

Nedostatek potravy pochopitelně probouzí ve zvěři více odvahy. „Změna v chování zvěře je samozřejmě s příchodem zimy znát. Když cítí nouzi a mají málo založeno, tak přijdou třeba až k chalupě a hledají si potravu.“

Se zimním obdobím se často zvyšuje i riziko střetů zvěře s automobily. „Pro zvěř je to velké nebezpečí. Okolo silnic jsou často vysazené kaštany nebo duby, a navíc se solí. Proto stojí ve škarpách a lížou mokry sních s tou solí. Záleží ale na tom, jak tuhá je zima, v jaké kondici zvířata jsou a jak moc mají v krmelcích založeno,“ zdůraznil Jiří Čapek.

Nadějkovsko se ve smrtelnosti zvěře nikterak nevymyká jiným destinacím. Vzhledem k charakteru zdejší krajiny zde sice zvířata nacházejí výtečné podmínky, ale na druhé straně nejsou místní komunikace až tak frekventované.

Jak už jsme zmínili v úvodu, pro co nejmenší ohrožení obyvatel našich lesů v nejchladnějších měsících je rozhodně cenná i pomoc nás lidí. Možná ještě důležitější je ale podle Jiřího Čapka naše chování v zimní přírodě. „Je třeba dávat pozor na to, abychom zvěř co nejméně rušili při odpočinku. Pokud je hodně sněhu a musí někam pelášit, je to pro ni ta úplně nejhorší věc. Když se na sněhu udělá

Ilustrační foto. Zroj: ireceptar.cz

taková ta mražená krusta, tak si o ni pořeže běhy,“ zdůrazňuje. „Samozřejmě je důležité znát, čím můžeme zvířata v zimě krmit. Pokud dostanou nevhodné potraviny, na které není jejich žaludek zvyklý, může to končit i smrtí. Jak už bylo řečeno, každý druh zvěře má rozdílné potravinové návyky. Proto je dobré mít povědomí o tom, kde jaká zvěř žije,“ dodává dlouholetý člen Mysliveckého spolku Větrov.

KONTAKT MS VĚTROV:

734 845 251

(Štěpánka Čapková)

Nejdeálnější variantou, která zvěři v zimním období prospěje, je spojit se s myslivci v dané lokalitě a informovat

se, co a kam je zvěři nejvhodnější naservírovat, případně to nechat přímo na nich a krmivo jim po domluvě předat.

Dodejme, že na Nadějkovsku se v hojném počtu pohybuje srnčí, a také divoká prasata. Naopak hodně ojediněle jsou k vidění zajáci a téměř vůbec nenarazíte na bažanty. Vysoká tímto krajem jen prochází.

Pavel Šácha

Svatá Hora: Skvostný barokní diamant u Příbrami. Mohutný, hrdý i tajemný

Kostely, kláštery, kaple, kapličky a jiné sakrální památky se v období Vánoc těší velké pozornosti všech, kteří se umějí nechat okouzlit podmanivou sváteční atmosférou. Některé přijímají zvýšený nápor návštěvníků s milosrdným vánočním pochopením, jiné se jejich výrazné pozornosti těší po celý rok. K těm druhým bezesporu patří také Svata Hora u Příbrami, zřejmě nejvýznamnější poutní místo v Česku. A protože je do Nadějkova co by kamenem dohodil, rozhodně stojí za výlet, ať už nyní či na jaře nebo v létě.

Bazilika s klášteřem na Svaté Hoře u Příbrami je všeobecně považovaná za perlu barokní architektury, jejíž atmosféru dokreslují tajemná a romantická zákoutí i hezké výhledy do okolní krajiny a na Příbram samotnou.

Na vršku nad tímto středočeským královským městem původně stála kaplička a podle pověsti bylo později její zdivo zakomponováno do stěn současné baziliky. Zda je pověst pravdivá, to už dnes nevíme. Není to ale jediné tajemství, které svatohorská historie skrývá. Není například přesně stanoven letopočet, kdy toto místo začalo psát svou významnou poutní historii. Podle některého ze zdrojů stála ona kaplička na Svaté Hoře tomto místě už ve 13. století, jiný datuje její vznik do 14. století a slavný český historik Bohuslav Balbín dokonce do 16. století. Ostatně první známý půdorys svatyně na místě kapličky pochází z roku 1658... A konečně úplně známo není ani to, jak poutní místo nad Příbramí přišlo ke svému jménu.

O vlivu různých stavebních slohů a úprav a o rozvoji mohutného církevního areálu se můžete dozvědět přímo na místě při zajímavé komentované prohlídce, případně z podrobných informací na webových stránkách Svaté Hory. Jisté je, že už v 17. století se stal její areál jedním z nejrozsáhlejších

a nevýznamnějších raně barokních objektů u nás. A jakkoliv rozporuplné jsou informace o jejím vzniku, je zřejmé, že hned od prvopočátku své existence byla mimořádně hojně navštěvovaným poutním místem. To platí dodnes, kdy vítá návštěvníky ze všech koutů republiky i ze zahraničí. Jak už to u podobně významných míst bývá, je i historie Svaté Hory protkána temnějšími údobími. Černým dnem pro ni byl především 27. duben 1978, kdy zde vypukl mohutný požár. S výjimkou poškozených stropních maleb bylo všechno, co oheň zachvátil, opraveno už v roce 1982. ▶▶▶

Svatá Hora: Skvostný barokní diamant...

►►► Dílčí rekonstrukce a údržba tohoto kouzelného místa ovšem probíhaly a nadále probíhají průběžně už téměř staletí. K prozatímnímu vrcholu dospěly v roce 2015, kdy došlo díky získanému rozsáhlému grantu ke generální opravě Svaté Hory.

At' už jste věřící, nebo nadšený výletník, který rád objevuje krásná místa a Svatou Horu doposud míjel, vězte, že její návštěva stojí za každou minutu, kterou tomuto výletu věnujete.

Na Svatou Horu se dá z Nadějkova vyrazit různými směry. Jako turisticky nejzajímavější se jeví ta přes Chyšky, Hrazany a Kovářov, neboť vás po cestě láká k návštěvě vrch Onen svět se známou Langovou rozhlednou a stylovou chatou s restaurací a podíváte se i na hráz Orlické přehrady.

I v areálu samotné baziliky s klášteřem je ale elice živo. Nechybějí tu prohlídky, kulturní akce, dlouhodobé výstavy, obchod se suvenýry,

ale samozřejmě ani bohoslužby, různé obřady, svátosti a duchovní cvičení.

Vzhledem k současné epidemiologické situaci je nutné sledovat webové stránky svatohorské baziliky www.svata-hora.cz, na kterých se dozvíte všechno o tamním aktuálním dění.

Pavel Šácha

ZE SVATÉ HORY AŽ DO PŘÍBRAMI

Svatohorské schody

Pro větší pohodlí poutníků byla původní kaple už od 17. století propojena s městem Příbramí dlouhými schody. Později je nahradilo nové a kryté schodiště. To zůstalo na jeho místě dodnes a pohledem od Svaté Hory se ztrácí v údolí města. I na něm se přitom podepsal zub času, přesněji řečeno druhé světové války, a také požáru. Schody byly už téměř zřícené, ale pro odív návštěvníků je zachránila důkladná rekonstrukce z roku 1993. Jestliže v současnosti kryté svatohorské schody něco trápí, pak jsou to vandaloři a sprejeři. (pš)

DALŠÍ SAKRÁLNÍ SKVOSTY V BLÍZKÉM OKOLÍ

Poutní kostel Klokoaty

www.klokoty.cz

Klášteř Milevsko

www.klastermilevsko.cz

Poutní kostel Sepekov

www.klastermilevsko.cz

Povídání v předsálí Vánoc o hokeji, rodině i práci na farmě. Co prozradil Radek Seidl?

Příznivci táboorského hokeje v něm už hezkou řádku let nacházejí jednoho ze svých oblíbenců. Ba co víc, hráč s číslem 91 na dresu si díky své bojovnosti, obětavosti a šťastné povaze vysloužil dokonce i kapitánské céčko. Jen málokterý z fanoušků ale ví, že za tréninky a zápasy dojíždí do města nad Jordánem z malebné rodné obce jménem Nadějkov.

Letošní třicátník **Radek Seidl** porcuje svůj drahocenný čas mezi celoživotní hokejovou vášní, náročnou prací na farmě v Kališti a svou rodinu: manželku Terezu a brzy tříletou dcerku Kristýnku. Činí tak horkotěžko, ale s láskou a šťastným úsměvem na tváři. Prostřednictvím příjemného předvánočního rozhovoru nechal do svého životního prostoru nahlédnout i čtenáře Hlasu Nadějkova.

Jak se kluk z Nadějkova dostane ke sportu, jakým je lední hokej?

Jako malý prcek jsem byl hyperaktivní a pořádku mastil nějaké hry na televizi. Táta usoudil, že už to takhle dál nejde, a že si musím vybrat nějakou aktivitu. Dával mi na výběr ze tří věcí: hokej, fotbal... a tu třetí už si nepamatuju. Možná to byly housle (*úsměv*). Mně se v televizi vždycky hrozně líbil hokej, tak jsem si ho vybral a začali jsme jezdit do Tábora na školičku bruslení.

A pouto k hokeji bylo na světě...

No to víte, bavilo mě to. Brusle, puk, hokejka... Je fakt, že jsem se předtím jednou propadl na rybníku, takže jsem se bál, že se na zimáku propadnu taky. Ale vysvětlili mi, že to fakt nejde (*smích*).

Kdy jste vlastně s hokejem začínal?

Bylo to někdy v pěti letech. Do třetí třídy jsem ještě byl na škole tady v Nadějkově, ale pak jsem přešel do Tábora na 5. ZŠ, tedy dnešní Zborovskou.

Byl jste svědomitý žák?

Škola mě popravdě hned od základky moc nebavila. Když budu upřímný, vždycky jsem se spíš těšil, až mi skončí a někam vypadnu.

Ruku v ruce se školními povinnostmi jste získával hokejové ostruhy a válel v Táboře za žáky. Kdy jste poznal, že byste to mohl v hokeji někam dotáhnout?

Asi ve čtrnácti nebo patnácti let jsem byl v krajském výběru. Sešlo se tam tehdy hodně kluků, udělaly se týmy a hrál se turnaj. Mě si z něj nakonec vybrali do toho nejužšího výběru a dostal jsem se na olympiádu dětí a mládeže, která se tenkrát hrála ve Vrchlaví a v Trutnově. Z Tábora jsem tam byl

Radek Seidl se stal v průběhu tohoto ročníku kapitánem druholigového hokejového mužstva HC Tábor, které aktuálně neohroženě kraluje tabulce své soutěže. U Jordánu si jeho služby velice považují.

vlastně sám. Nakonec se nám podařilo turnaj vůbec poprvé pro jižní Čechy vyhrát. Myslím, že od té doby se to už nikomu nepovedlo. Já potom ještě v deváté třídě přešel na poslední dva měsíce školního roku do Budějovic a od toho dalšího jsem tam začal hrát v dorostu. Bydlel jsem na internátu a učil se na autoklempíře.

Jak moc blízko jste měl k tomu, aby se z vás stal profesionální hokejista se vším všudy?

Když jsem byl v dorazovém ročníku v juniorce, tak jsem na sobě dost tvrdě makal. Dostával jsem šanci i v přípravě A-týmu a jednou jsem s ním jel dokonce na mistrák, ale nakonec jsem si nikdy v extralize nezahrál.

Proč to nedopadlo?

Bylo to o hlavě. Asi jsem ji měl špatně nastavenou. Když šlo do tuhého, tak jsem se z toho prostě po... a byl jsem hrozně nervózní. Měl jsem to tehdy brát daleko víc v klidu. ▶▶▶

Povídání v předsálí Vánoc o hokeji, rodině i práci na farmě. Co prozradil Radek Seidl?

►►► Byly v té době ve hře ještě jiné varianty než extraliga? Nelákalo vás třeba zámoří?

Dostal jsem nabídku z Ruska do tamní juniorské soutěže. Chvilí jsem o tom přemýšlel, ale pak ji odmítl. Dneska už je to možná jinak, ale přišlo mi, že tenkrát ještě nebyl takový rozdíl mezi juniorkou v Rusku a tady u nás. S tátou jsme se o tom radili, a také on mě chtěl vidět tady v Čechách. Na hokej do Tábora jezdil pravidelně a jezdí dodneška, takže je rád, že teď hraju právě za Tábor.

Skloubit hokej, práci a rodinu? Teď už to docela jde. Ale v době, kdy jsme stavěli, to byl občas fakt mazec, protože jsme si všechno z velké části dělali svépomocí.

To ovšem přišlo až později. Jak se to ale tenkrát dál vyvíjelo v Českých Budějovicích?

Na to už rád nevzpomínám. Mě a spoluhráče Jakuba Marka tehdy chtěli do první ligy mužů, konkrétně do Písku a do Třebíče. Budějovice si mě ale podržely v juniorce na opci a nikam mě nepustily. Když mi tohle provedly, tak už u mě žádná velká motivace nebyla a neměl jsem chuť v juniorce hrát. Navíc tam byly i další nepříjemné věci s bydlením, s penězi a tak. Nakonec jsem tam skončil a šel hrát do Milevska play-off druhé ligy. Bohužel jsme rychle vypadli s Děčínem. No a další rok už jsem byl v Táboře, který postoupil do druhé ligy. Tam už jsem s výjimkou jedné sezony v Milevsku zůstal.

V listopadu musel Radek sáhnout do peněženky a nakrmit týmovou pokladnu. Dal totiž stý gól kohoutů v této sezoně.

Chlapík přezdívaný spoluhráči Sádlo je „v civilu“ hodný nadějkovský kluk, který nešetří úsměvy. Na ledě má ale povahu bojovníka. A když je potřeba, neostýchá se vlétnout ani do podobného souboje.

Hokej na úrovni druhé ligy vyžaduje velké časové i fyzické vytížení. Jak se vám daří svou celoživotní vášeň skloubit s prací v Kališti a rolí manžela a tatínka tady v Nadějkově?

Teď už to docela jde. Ale v době, kdy jsme stavěli, to byl občas fakt mazec, protože jsme si všechno z velké části dělali svépomocí. Přijel jsem z práce, rychle jsem musel něco udělat nebo připravit na víkend pro zedníky a chviláček jsem do Tábora na trénink. Domů jsem se vracel pozdě večer. Trenér Matušík se mě tehdy pořád ptal, kdy už přestanu stavět, protože jsem někdy nebyl schopný ani vystřelit (*úsměv*). Musím říct, že mi v té době hrozně moc pomohla rodina. Tereza, bráchové, táta a mamka.

Bydlení v Nadějkově pro vás byla jasná volba?

Zvažovali jsme i Tábor, ale nakonec jsem si tady našel práci. Nejdřív jsme byli u našich, pak jsme chvíli bydleli v bytě a nakonec začali stavět domek. Myslím, že teď už v něm budeme páté nebo dokonce šesté Vánoce. ►►►

►►► Vaše manželka vyrůstala v Českých Budějovicích. Jak přijala bydlení na venkově?

Ze začátku tady nikoho moc neznala, ale ona je přizpůsobivá. S každým si ráda popovídá, pusu nezarazí, takže neměla problém se tady začlenit. Jen mi vždycky v legraci říká: Kam si mě to dotáhnul? Ona si totiž myslela, že budu slavný hokejista, no a teď jsem tady u krav... *(smích)*

To jste si tehdy asi v Budějovicích nemyslel, co říkáte?

To máte pravdu. Pamatuju si, že když jsem tam tenkrát končil, měl jsem chvíli chuť s hokejem praštit a jít na vojáka. To mě dost lákalo. Nakonec to ale naštěstí dopadlo jinak. V Kališti jsem vážně spokojený. Občas se svezu traktorem, což mám rád, i když furt v něm dřepět taky nemusím. Hlavně ta práce se zvířaty je ale super. Když pak vidíte ta telátka, jak pijou a rostou... Opravdu mě to baví.

Je Nadějkov vaše srdcová záležitost?

Na to je jednoduchá odpověď. Jsem tady od narození, vyrůstal jsem tu. Takže rozhodně ano. Máte tady svá oblíbená místa, kam rád chodíte?

Moc rádi se s holkama procházíme parkem kolem zámku a rybníka. Pravidelně se chodíme dívat do 'Třešňovky' na oslíky. Krajina je tady celkově nádherná.

Abychom nekončili až příliš idylicky. Co vám naopak v Nadějkově chybí?

Není tady kde posedět s kamarády. I brácha mi říkal, abych do rozhovoru dal, že není kam zajít na pivo *(úsměv)*. Ale vážně, je to samozřejmě škoda. Když jsme byli mladí, tak se tady hospoda užívala. Chodili do ní hlavně ti starší, a my zase šli do baru. Tam bylo kolikrát tak plno, že jsme si ani neměli kam sednout.

Dceři Kristýnce budou v březnu tři roky. S tátou na farmě, to je přece něco...!

Také v domku u Seidlů už je všechno pečlivě připravené na Vánoce. Včetně táty Radka...

Za dveřmi jsou nejkrásnější svátky v roce. Jak vypadají Vánoce u Seidlů? Máte nějaké tradiční, případně i netradiční zvyky?

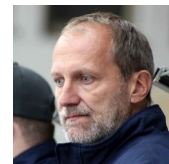
Jezdili jsme s Terezou a malou na Štědrý den dopoledne do Veselí. Tam se vždycky sejdem s klukama, které nevidíme celý rok, zahrajeme si takový 'srandamač' a pak společně posedíme. Teď nám do toho už dvakrát zasáhl covid, letos to ale zatím vypadá, že bychom se mohli potkat. Jinak se ale přiznám, že já osobně Vánoce na rozdíl od manželky až tak moc neprožívám. Letos se na ně ale těším, protože malá už je bude víc vnímat. Tradice dodržujeme. Každý má vánoční zvyky trochu jiné; my si dáváme pro štěstí peníze pod talíř, ale zatím nám to tedy není nic platné. Jinak je to klasika: kapr, salát... A já si k němu vždycky dám řezané pivo.

Pavel Šácha

RADEK SEIDL OČIMA TRENÉRA ARPÁDA GYÖRIHO

Radek je prostě kluk do nepohody.

V kabině je hodně oblíbený a všichni si ho cení pro jeho bojovnost. Nikdy nic nevy pustí, v tréninku ani při zápase, a můžeme se na něj spolehnout. Hlavně je ale neustále pozitivní. Takové hráče má každý trenér rád. Také proto je momentálně kapitánem našeho týmu.

NADĚJKOVSKO

Křížek ve Vratišově

Tento křížek se nachází na konci vesnice u cesty směrem na Radihošť. Na spodku kamene je vytesán letopočet 1900 a nad ním jsou v oválu iniciály J. M.. Vrch kříže je zhotoven z litiny.

Ke křížku vedou dva kamenné schody. Postaven byl pravděpodobně rodinou Marouškovou z čísla popisného 14 (u Kalců), a to po smrti syna Josefa Marouška. Zemřel dne 13. června roku 1899 ve věku 21 let na tuberkulózu. Napsal a nakreslil Jiří Vocílka

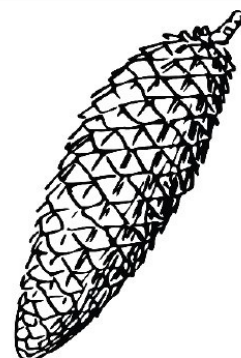

INZERCE - tel. 381 272 117

ParkHOTEL MOZOLOV ★ ★ ★

OTEVŘENO PO REKONSTRUKCI

- restaurace s kapacitou až 100 míst
- rodinné oslavy a firemní akce, svatby
- zájmové skupinové pobyty
- venkovní terasa
- bazén
- sauna s ochlazovacím bazénkem

více na www.parkhotelmozolov.cz

tel: 605 918 218, 603 504 096

Štípané dříví

Předvánoční akce

700,-Kč/m³

Farma Turnovec, tel.: 725 662 021

www.dobrehovezi.cz

DOMÁCÍ VYZRÁLÉ HOVĚZÍ MASO
ZE DVORA PŘÍMO DO VAŠÍ KUCHYNĚ
INFO@FARMATURNOVEC.CZ
TEL: 725 662 021, 605 357 405

Usnesení ze zářijového zastupitelstva obce

Zápis ze třetího letošního zasedání zastupitelstva obce Nadějkov, které se uskutečnilo v pátek 10. září 2021. Přítomno bylo 13 zastupitelů, z toho dva po telefonu a jeden online. Dva členové zastupitelstva se ze schůze omluvili, jeden se v jejím průběhu odpojil.

Volba zapisovatele a ověřovatelů zápisu

Usnesení č.32/2021: Zastupitelstvo obce Nadějkov schvaluje upravený program jednání a dále Štěpánku Čapkovou jako zapisovatelku, MUDr. Šárku Peterkovou a Ondřeje Hulana jako ověřovatele zápisu ze zasedání dne 10. 9. 2021.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Rozpočtová opatření

Usnesení č.33/2021: Zastupitelstvo obce Nadějkov bere na vědomí rozpočtová opatření č. 7. ze dne 15. 7. 2021 a č. 8 ze dne 5. 8. 2021 v předloženém znění (přiloženo k materiálům).

Pro: 12. Proti: 0. Zdržel se: 1.

Usnesení č.34/2021: Zastupitelstvo obce Nadějkov schvaluje rozpočtové opatření číslo 9/2021 v celkové výši 667 278,17 Kč na výdajové a příjmové straně rozpočtu.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Pozemky pro individuální výstavbu

Usnesení č.35/2021: Zastupitelstvo obce Nadějkov bere na vědomí návrh kalkulace cen pozemkových parcel určených pro individuální výstavbu. Bod bude zařazen na následující zasedání zastupitelstva k opětovnému projednání a dořešení.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Projekty 2021

„Součkovina“ – polyfunkční komunitní centrum, vybavení, datové sítě

Územní plán

Komunikace Brtec

Oprava KD Brtec

Posilovací vrt NJ3

Komunikace Homolská

Kotel obecní úřad

Kotel DPS

Z-Box

Část chodníků Nadějkov

Drcení stavebního odpadu

Lípa náměstí Nadějkov

Sypač za traktor

Nábytek OÚ

Usnesení č.36/2021: Zastupitelstvo obce bere na vědomí stav projektů realizovaných v roce 2021.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Multicar M24

Usnesení č.37/2021: Zastupitelstvo obce schvaluje prodej vozidla Multicar, vyhlášení prodeje a výběr ekonomicky nejvhodnějšího zájemce deleguje do pravomoci rady obce, schvaluje koupi elektrické tříkolky, související rozpočtová opatření zastupitelstvo deleguje do pravomoci rady obce.

Pro: 12. Proti: 0. Zdržel se: 1.

Projekty 2022 – příprava

Místní komunikace

Lesní cesty

Usnesení č.38/2021: Zastupitelstvo obce schvaluje přípravu projektové dokumentace na projekty Oprava místních komunikací a Oprava lesních cest, provedení potřebných rozpočtových opatření souvisejících s přípravou projektů deleguje do pravomoci rady obce.

Pro: 12. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Požární nádrž Brtec

Usnesení č.39/2021: Zastupitelstvo obce schvaluje přípravu projektové dokumentace na projekt oprava požární nádrže Brtec, provedení potřebných rozpočtových opatření souvisejících s přípravou projektů deleguje do pravomoci rady obce.

Pro: 12. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Chodníky Nadějkov

Rekonstrukce střech DPS

Pomník Prokopa Chocholouška a hrobka na hřbitově v Nadějkově

Klubovna SDH Nadějkov

Usnesení č.40/2021: Zastupitelstvo obce Nadějkov bere na vědomí informace o plánovaných projektech obce pro rok 2022.

Pro: 12. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Věcná břemena

Usnesení č.41/2021: Zastupitelstvo obce schvaluje uzavření Smluv o zřízení věcného břemene PI014330063093/001 Pohořelice: NN rekonstrukce vedení PI014330071852/001-FIA Nadějkov Nová, Dvořák: NN kabelová přípojka a pověřuje starostu obce podpisem těchto smluv.

Pro: 12. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Pošta Partner

Usnesení č. 15/2021: Zastupitelstvo Obce Nadějkov bere na vědomí informaci o projektu Pošta partner, případnou realizaci projektu projedná na svém příštím zasedání v září 2021.

Usnesení č.42/2021: ZO vyčká, jaký bude závěr poskytovatele dotace na PKC o tom, zda je možné službu Pošta Partner v prostorách PKC provozovat. Další postup se bude projednávat na dalším zasedání ZO.

Pro: 12. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Příspěvky žákům ZŠ Nadějkov

Usnesení č.43/2021: Zastupitelstvo obce ruší usnesení č. 64/2017.

Pro: 12. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Usnesení č.44/2021: Zastupitelstvo obce schvaluje příspěvek 2.000,- Kč na rok pro každého žáka ZŠ Nadějkov, který navštěvuje školu prezenčně. Nárok na příspěvek zaniká, pokud si jej rodič nebo rodiče žáka nevyzvednou do 31.10. kalendářního roku, ve kterém byl příspěvek přiznán.

Pro: 11. Proti: 0. Zdržel se: 1.

Zastupitelstvo se na zářijovém zasedání zabývalo také informacemi z uplynulých jednání rady obce a dalšími obecními záležitostmi v rámci diskuze.

Pohled do přehledu služeb v Nadějkově

Ordinace lékařů**Dětská lékařka MUDr.**

Anežka Veselá

Čtvrtek: 12 – 14 hodin

Telefonní kontakt:

381 232 350 (ordinace

Tábor), 381 272 129 (ordinace Nadějkov)

Praktická lékařka MUDr. Blanka Vlčková

Úterý: 7.30 – 12.30 hodin. Čtvrtek: 7.30 – 12.30

hodin. V obou dnech od 7 hodin odběry, odpoledne návštěvy

Telefonní kontakt: 381 272 129 (ordinace

Nadějkov), 382 503 222 (informace, poliklinika

Milevsko)

Zubní lékař MUDr. Vladimír Černý (Jistebnice)

V Jistebnici ordinuje pouze v úterý. Bližší informace

na telefonním kontaktu do ordinace: 381 273 431

Pošta Nadějkov

Pondělí: 13 – 16 hodin. Úterý: 8 – 11 hodin. Středa: 13 – 16 hodin. Čtvrtek: 8 – 11 hodin. Pátek: 13 – 16 hodin

Sběrný dvůr

Středa: 13 – 19 hodin. Sobota: 9 – 13 hodin

Kontaktní osoba: Arnošt Novák (tel. 603 208 149)

Kadeřnictví Žaneta Grymová

Telefonní kontakt: 607 977 809

Potravinový a smíšený zboží**Unispol Jana Dvořáková**

Pondělí, středa, čtvrtek, pátek: 6.30 – 12, 13 – 16.30 hodin. Úterý: 6.30 – 12 hodin. Sobota: 7 – 11 hodin.

Neděle: zavřeno

INFORMACE K HLASU: Své příspěvky můžete posílat na adresy uvedené v tiráži, případně vhodit do schránky na budově obecního úřadu. Mohou být zveřejněny v Hlasu Nadějkova i na webových stránkách obce. Uzávěrkou pro poslední letošní vydání je pondělí 21. února. Inzerce: pro místní zdarma, pro ostatní činí jeho cena 15 Kč/řádek a 300 Kč/stránka. Předplatné si můžete domluvit na tel. 381 272 117 či prostřednictvím e-mailu na adrese: hlasnadejkova@nadejkov.cz. Za vaše dosavadní i budoucí příspěvky do Hlasu Nadějkova, případně i podněty, návrhy či připomínky redakce předem děkuje.

Hlas Nadějkova, neperiodická tiskovina vydávaná obcí Nadějkov. Adresa: náměstí Prokopa Chocholouška 6, 398 52 Nadějkov. Obecní web: <http://www.nadejkov.cz>. Telefonní kontakt: 381 272 117. E-mail: hlasnadejkova@nadejkov.cz. Facebook: Nadějkov. Redakce: Pavel Šácha, Petra Macháčková, Štěpánka Čapková, Klára Tesařová. Reg.č. MK ČR E 13168. Vydáno v nákladu 200 kusů. Cena: 10 Kč.